

Det hev ei rose sprunge

Prætorius

1.

Det hev ei ro - se sprun - ge Ut av ei rot så grann. Som
fe - dra - ne hev sun - ge: Av Is - ais rot ho

6 2.

rann. Og var ein blo - me blid, Midt i den kal - de

10

vin - ter, ved mør - ke mid - natts tid.

2. Om denne rosa eine
Er sagt Jesajas ord.
Maria møy, den reine,
Bar rosa til vår jord.
Og Herrens miskunnsnsmakt
Det store under gjorde
Som va i spådom sagt.

3. Guds rose ljuvleg angar
Og skin i jordlivs natt.
Når hennar ljøs oss fangar,
Ho vert vår beste skatt.
Me syng i englelag:
No er det fødd ein Frelsar,
Og natti vart til dag.